

## Theater op en langs het water



Foto: Hielco Kuipers

LEIDEN - De duisternis valt in en Leiden komt tot leven. Dat is niet ongebruikelijk voor een studentenstad, maar de afgelopen avonden waren er vreemde tafereeltjes te zien langs de waterkant.

Door **Theo de With** - 26-5-2015, 11:40 (Update 26-5-2015, 11:42)

---

Schemerstad gegroeid van twee naar drie avonden

Het water was drie avonden lang het domein van Schemerstad, een van de programmaonderdelen van de Signatures Cultuurweken. Op de Apothekersdijk schepen de gasten in op zo'n beetje alle rondvaartboten die Leiden rijk is. Ook particuliere bootjes mogen tegen betaling meevaren om te genieten van vijf minivoorstellingen langs het water.

Waar andere boten met een pruttelende motor vertrekken, glijdt die van ons geruisloos weg. De Utrechtse aak uit 1917 is vorig jaar gerestaureerd en uitgerust met een elektromotor. Schipper Bastiaan Daalder koerst naar het terras van restaurant Dok 2 in de Haven.

## Temperamentvol

Twee muzikanten en een danseres wachten ons op. Ze doen net alsof het inmiddels niet pijpenstelen regent op deze zondagavond en barsten los in temperamentvol gezang. De flamencodanseres van Compañia A4 stampvoet er woest bij.

De tweede stop is bij de Zijlpoort. Op de walkant bij de begraafplaats duikt een man op met een kruiwagen, een schep en een kruis. Hij lijkt iemand te gaan begraven. Plots komt er een vrouw omhoog. 'Hello, is it me you're looking for', klinkt de muziek van Lionel Richie er theatraal bij. Is zij een geestverschijning? Toch wordt er een duet gedanst. Het is hier geen Alkmaar waar het protest tegen een dansvoorstelling op een begraafplaats afgelopen week hoog opliep. In Leiden kan dat gewoon.

De grappigste bijdrage levert John Schleipen op het Arsenaalplein. De cabaretier prijst de nieuwe iFlat aan, een telefoon die dunner, flexibeler en energiezuiniger is dan al zijn voorgangers. Hij speelt voor een groen scherm. Zijn bewegingen zijn meteen terug te zien op een groter scherm, waar hij live onderdeel wordt van een animatiefilm. Voor het eerst vanavond wordt er gelachen aan boord van De Stille Kracht.

## Raamkozijnen

Het is maar een klein stukje varen naar de Hortus botanicus, waar in het groen een constructie is gebouwd van allemaal raamkozijnen. Het Blauwe Uur, een jaarlijks terugkerende deelnemer aan Schemerstad, verzorgt hier een show van licht, muziek en kleuren. De ramen worden feeëriek en mysterieus verlicht. Zelfs de imposante boom ernaast kleurt mee.

Het Rapenburg is de laatste halteplaats. De eigenaars hebben het zogeheten Rode Huis, een bed & breakfast naast het Academieggebouw, beschikbaar gesteld. Op straat en binnenshuis speelt zich een scène af tussen één vrouw en drie mannen. Omdat de straat decor is, raken soms toevallige passanten verstrikt in de voorstelling. Het levert komische taferelen op. Hoort die man die aarzelend de brug oploopt en steeds omkijkt naar het huis er nu wel of niet bij? Bij Schemerstad weet je het nooit. Het is daarom een van de succesnummers van de Cultuurweken en dit jaar voor het eerst gegroeid van twee naar drie avonden.